

Kas gan, ja ne paši?

Nesen notikušajā partijas sapulcē komunisti Līvānu stikla fabrikas galvenā inženiera darbu atzina par nepietiekamu. Šāds lēmums — principiāls un bargs. Taču atbilst tagadējām prasībām. Pamatojums tam ir komunistu izteiktie argumenti: strādājot ar domu par perspektīvu, nedrīkst aizmirst arī šodien. Jo ražošanas inženiertehniskās nodrošinātības ziņā stāvoklis šodien nebūt nav spīdošs. Kāpēc?

Gan klausoties debates sapulces laikā, gan ik dienas vērojot galvenā inženiera un viņam pakļauto dienestu darbu, esmu nonācis pie konkrētiem secinājumiem un gribu dalīties savās domās ar lasītājiem, pirmām kārtām — tieši ar ražošanas darbiniekiem.

Nemēģināšu apstrīdēt partijas sapulces lēmumu, taču uzskatu par nepieciešamu darīt zināmus visus faktus: galvenais inženieris tāpēc arī ir galvenais, lai domātu par perspektīvu. Patiecoties viņam un viņa vadītajiem dienestiem — galvenā konstruktora, galvenā mehāniķa un galvenā inženiera nodaļām, mūsu fabrikā lievesti vairāki pārdoši tehniskie risinājumi, kuriem ražošanā patiešām bija liela loma. Te jāmin gaismas vadi, par kuriem runāts un rakstīts vairākkārt, jāmin arī stikla izstrādājumu apgriešana ar

lāzera palīdzību (tiesa, tā gan prasīja pamatotu piestrādi).

Tas viss prasa gan fiziskā spēka, gan materiālo līdzekļu patēriņu. Piemēram, galvenais mehāniķis pēdējā laikā fabrikā sastopams reti. Visbiežāk viņš ir komandējumos — apgūst pieredzi, slēdz plegāžu līgumus, meklē tehniskās iekārtas. To pašu var teikt par galveno inženieri un konstruktoru.

Ko dara pārējie? Taisnība ir biedriem, kurl runāja sapulcē: domājot par gaismas vadiem un lāzeru, nedrīkst aizmirst, ka nožēlojamā stāvoklī pašlaik ir šitas sagatavošanas cehs, ka vienā iecirknī tek jūms, ka apgaismojums ir nepietiekams un ventilācija — slikta, ka fabrikā praktiski nav neviena virpošanas un frēzēšanas darbgalda, kurš būtu pilnīgā kārtībā.

Kurš rosīsies? Galvenais inženieris, mehāniķis, konstruktors vai enerģētiskis personīgi? Viņus var vainot vienīgi par to, ka nav pratuši iemācīt cehu ļaudīm, kā isti jāstrādā. Kur ir iniciatīva «no apakšas»? Tādas diemžēl nav. Piemēram, ar pūlēm sadabūtie granulatori pirmajā cehā rūs bezdarbībā jau ilgu laiku. Bet — katrā cehā taču ir gan savs mehāniķis, gan atslēdznieks, gan elektrīķis. Tikai viena bēda: visi viņi gaida. Gaida, kad atnāks galvenais speciālists un pateiks: šodien dari to, rīt to, pārīt...

Ļoti reti ir gadījies dzirdēt, ka kāds no ceha, ieradies nodaļā, teiktu: mēs ar puišiem esam nolēmuši savu ražošanas iecirkni pārkārtot — dodiet padomu, kā to labāk izdarīt. Un maiņu meistari, brigadierī? Kāpēc nejut viņu iniciatīvu? Pretenziju inže-

niertehniskajiem dienestiem, nenoliedzami, ir daudz. Tajā pašā laikā neviens nav devis pat mazāko ieguldījumu, lai uzlabotu kaut ko praktiski. Kaut vai darba apstākļus. Bez tam maiņu meistaru pārzinā ir divreiz vairāk atslēdznieku nekā galvenā mehāniķa nodaļā.

Uzņēmumā pastāv arī tā sauktā jauninājumu ieviešanas brigāde. Tās tiešais pienākums — strādāt perspektīvi. Nepieciešams viens: mazāk jāprasa, vairāk jādomā un jādara. Svarīgi, lai iesāktais tiktu pabeigts līdz galam. Kāpēc, piemēram, pusceļā apstājusies šitas sagatavošanas iecirkņa rekonstrukcija? Zināms taču, ka pirmais cehs, kuru šis iecirknis apkalpo, netiks slēgts. Arī sašaurināt ražošanu neviens neatļaus. Uzņēmumam šajā gadā jāsarāžo produkcija par 14,2 miljoniem rubļu. Tātad — alternatīvas nav, rekonstrukcija jāturpina.

Es, fabrikas direktors, pēc palīdzības ministrijā vaicā negriežos. Jo zinu — ne kapeiku nedabūšu. Atbilde būs viennozīmīga: jūs tagad esat kļuvuši patstāvīgi, paši varat nopelnīt līdzekļus uzņēmuma tehniskajai pārkārtošanai. Taču to mēs spēsim tikai tad, kad būs izpildīti ražošanas plāni un sasniegti augsti produkcijas kvalitātes rādītāji. Neslēpšu, ka augstu kvalitāti sasniegt pagaidām neizdodas. Daļēji tas arī tāpēc, ka esam atpalikuši tehniskajā jomā. Domāju, ka izrauties no šī apburta loka ir mūsu spēkos. Gribamība tam tikai viena — mēs paši. Ir jāpamostas no miega, jālikvidē pasivitāte, vienaldzība un ieradums gaidīt rīkojumus «no augšas». Cita ceļamums nav.

J. SKREIVERS,

Līvānu stikla fabrikas direktors